ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଏକଷଠି

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ଚିତ୍ରପଟର ଉନ୍ମୋଚନ: ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦର୍ଶନମାନ, ଚୁକ୍ତି, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟକୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger
2024-01-25

ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗବ୍ରିଏଲ୍ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ସେହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ କୌଶଳ ଓ ବୁଝ ଦିଆଯାଏ।

> ଏବଂ ସେ ମୋତେ ସୂଚନା ଦେଇ, ମୋ ସହିତ କହିଲେ, “ହେ ଦାନିଏଲ, ମୁଁ ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଝାମଣା ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି। ତୁମର ବିନତିମାନଙ୍କ ଆରମ୍ଭରେ ଆଜ୍ଞା ବାହାରିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛି; କାରଣ ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ; ଏହିହେତୁ ଏହି ବିଷୟଟିକୁ ବୁଝ, ଏବଂ ଦର୍ଶନକୁ ବିଚାର କର।” ଦାନିଏଲ 9:22, 23.

ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ “ବୁଝ” ମିଳିବା ପାଇଁ, ଗବ୍ରିଏଲ ତାଙ୍କୁ “ବିଷୟ” ଓ “ଦର୍ଶନ” ଉଭୟକୁ ବୁଝିବାକୁ କହିଲେ। “ବିଷୟ” ଥିଲା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାବଳର ପଦଦଳିତ ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ, ଏବଂ “ଦର୍ଶନ” ଥିଲା 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844ର ପ୍ରକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମକୁ ଜଣାଇଥାନ୍ତି ଯେ, ଦାନିଏଲ ସତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଓ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ମଧ୍ୟର ସମ୍ପର୍କକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ସତରି ବର୍ଷକୁ ଗବ୍ରିଏଲ “ବିଷୟ” ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ “ଦର୍ଶନ” ଥିଲା ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷ। ଯେତେବେଳେ ଗବ୍ରିଏଲ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର “ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ” ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। “ଜ୍ଞାନୀମାନେ” ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ “ବିଷୟ” ଓ “ଦର୍ଶନ” ଉଭୟକୁ ବୁଝନ୍ତି; ଦୁଷ୍ଟମାନେ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ। ମିଲେରାଇଟମାନେ “ବିଷୟ” ଓ “ଦର୍ଶନ” ବୁଝିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ସୀମିତ ଭାବରେ।

ପରୀକ୍ଷାକାଳର ଚାରି ଶତ ନବେ ବର୍ଷ, ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ପଚିଶ ଓ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ “ସାତ ଥର” ଚୁକ୍ତି ବିରୋଧୀ ଚାରି ଶତ ନବେ ବର୍ଷର ବିଦ୍ରୋହ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ଅବଧି ଥିଲା। ସତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ସେହି ସମସ୍ତ ବର୍ଷର ଯୋଗଫଳ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦେଶକୁ ତାହାର ବିଶ୍ରାମ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇନଥିଲା।

ଯେ ସପ୍ତାହରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ନିୟମକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ, ସେହି ସପ୍ତାହ ବାରଶେ ଷାଠିଏ ଦିନର ଦୁଇଟି ଅବଧି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ତାଙ୍କ ନିୟମର ବିବାଦର ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରଣ ଥିଲା। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସପ୍ତାହ କ୍ରୁଶ ଦ୍ୱାରା ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହରକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ।

> “ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେହି ମୁଦ୍ରା କ'ଣ, ଯାହା ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର କପାଳରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ? ସେ ଏକ ଚିହ୍ନ, ଯାହାକୁ ଦୂତମାନେ ପଢ଼ି ପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମାନବ ଚକ୍ଷୁ ପଢ଼ି ପାରେ ନାହିଁ; କାରଣ ବିନାଶକ ଦୂତଙ୍କୁ ଏହି ମୁକ୍ତିର ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ହେବ। ବୁଦ୍ଧିମାନ ମନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦତ୍ତକପୁତ୍ର ଓ ଦତ୍ତକକନ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ୟାଲଭାରୀର କ୍ରୁଶର ଚିହ୍ନକୁ ଦେଖିଛି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନର ପାପ ଦୂର କରାଯାଇଛି। ସେମାନେ ବିବାହୀୟ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଟନ୍ତି।” Manuscript Releases, volume 21, 52.

ସେହି ସପ୍ତାହ ଦୁଇଟି ବାରଶେ ସାଠି ବର୍ଷର ଅବଧିଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ଯାହା 538 ମସିହାର ରବିବାର ବିଧିରେ (ପଶୁର ଚିହ୍ନ) ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରଥମେ ପୈଗନବାଦ ଏବଂ ପରେ ପୋପବାଦ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲା। ବାରଶେ ସାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଉ ବାରଶେ ସାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ଏକେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ। ବାରଶେ ସାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୟତାନ ପୈଗନବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ଆଉ ବାରଶେ ସାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୟତାନ ପୋପବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲା।

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଅବାଧ୍ୟତା ଦ୍ୱାରା ଯେ ଚୁକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ “ବିବାଦ”ର କାରଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ସେହି ଚୁକ୍ତି ହେଉଛି ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକର ପଚିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚୁକ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଭୂମିର ବିଶ୍ରାମ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଣଚାଳିଶତମ ବର୍ଷରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ଥିବା ଯୁବିଲୀର ବିବରଣୀ ଦିଆଯାଇଛି।

> ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ସିନାଇ ପର୍ବତରେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, କହ, ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିବ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଉଛି, ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେହି ଭୂମି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିଶ୍ରାମବାର ପାଳନ କରିବ। ଛଅ ବର୍ଷ ତୁମେ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୀଜ ବପନ କରିବ, ଏବଂ ଛଅ ବର୍ଷ ତୁମେ ନିଜ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଛେଡ଼ଛାଡ଼ କରିବ ଓ ତାହାର ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବ; କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମ ବର୍ଷ ଭୂମି ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ରାମର ଏକ ବିଶ୍ରାମବାର ହେବ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିଶ୍ରାମବାର; ତୁମେ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୀଜ ବପନ କରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ନିଜ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଛେଡ଼ଛାଡ଼ କରିବ ନାହିଁ। ତୁମ ଫସଲର ଯାହା ଆପଣାପେ ବଢ଼ିଉଠେ, ତୁମେ ତାହା କାଟିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ତୁମର ଅଛେଡ଼ା ଲତାର ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ଭୂମି ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମର ବର୍ଷ। ଏବଂ ଭୂମିର ବିଶ୍ରାମବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆହାର ହେବ; ତୁମ ପାଇଁ, ତୁମର ଦାସ ପାଇଁ, ତୁମର ଦାସୀ ପାଇଁ, ତୁମର ଭୃତ୍ୟ ପାଇଁ, ଏବଂ ତୁମ ସହିତ ବାସ କରୁଥିବା ବିଦେଶୀ ପାଇଁ; ଏବଂ ତୁମର ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଓ ତୁମ ଦେଶରେ ଥିବା ବନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତାହାର ସମସ୍ତ ଉତ୍ପାଦନ ଆହାର ହେବ। ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ବର୍ଷର ସାତଟି ବିଶ୍ରାମବାର ଗଣନା କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ସାତ ଗୁଣା ସାତ ବର୍ଷ; ଏବଂ ବର୍ଷର ସେହି ସାତଟି ବିଶ୍ରାମବାରର ସମୟ ତୁମ ପାଇଁ ଉଣଚାଳିଶି ବର୍ଷ ହେବ। ତାପରେ ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ତୁମେ ଜୟନ୍ତୀର ତୂରୀ ଧ୍ୱନି କରାଇବ; ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନରେ ତୁମେ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ତୂରୀ ଧ୍ୱନି କରାଇବ। ଏବଂ ତୁମେ ପଞ୍ଚାଶତମ ବର୍ଷକୁ ପବିତ୍ର କରିବ, ଏବଂ ସେହି ଦେଶର ସମସ୍ତ ନିବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ମୁକ୍ତି ଘୋଷଣା କରିବ; ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୟନ୍ତୀ ହେବ; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ଅଧିକାର ଭୂମିକୁ ଫେରିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ପରିବାରକୁ ଫେରିବ। ସେହି ପଞ୍ଚାଶତମ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୟନ୍ତୀ ହେବ; ତୁମେ ବୀଜ ବପନ କରିବ ନାହିଁ, ତାହାରେ ଆପଣାପେ ଯାହା ବଢ଼େ ତାହା କାଟିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାହାର ଅଛେଡ଼ା ଲତାର ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବ ନାହିଁ। କାରଣ ଏହା ଜୟନ୍ତୀ; ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହେବ; ତୁମେ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ତାହାର ଉତ୍ପାଦନ ଭୋଜନ କରିବ। ଏହି ଜୟନ୍ତୀର ବର୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ଅଧିକାର ଭୂମିକୁ ଫେରିବ। ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା 25:1–13।

ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ, ଯେପରି କ୍ରୀଷ୍ଟ ନିୟମକୁ ସୁଦୃଢ କରିଥିବା ସେହି ସପ୍ତାହ ଏବଂ ଚାରି ଶତ ନବେ ବର୍ଷ, ସେହିପରି ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକର ପଚିଶ ଓ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର “ସାତ ଥର” ସହ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ।

> ଏହାହେତୁ ଜାଣ ଓ ବୁଝ, ଯେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଓ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ବାହାରିବା ଠାରୁ ଅଭିଷିକ୍ତ ଅଧିପତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାତ ସପ୍ତାହ ଓ ବାଷଠି ସପ୍ତାହ ହେବ; ପଥ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମିତ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟ, ସଙ୍କଟମୟ କାଳରେ। ଦାନିଏଲ ୨:2.

ଇ. ପୂ. ୪୫୭ରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଉଣସତି ସପ୍ତାହ ତୁମକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ସପ୍ତାହର ଆରମ୍ଭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କଲେ, ଯାହା ଥିଲା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ “ବିବାଦ”ର ଚୁକ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସପ୍ତାହମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ (ଉଣପଞ୍ଚାଶ ବର୍ଷ) ଥିଲା, ଯାହା “ସାତ ସପ୍ତାହ, ଏବଂ ବାଷଠି ସପ୍ତାହ” ବୋଲିଥିବା ପଦବଳୀ ଦ୍ୱାରା ଉଣସତି ସପ୍ତାହରୁ ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଥିଲା। ଇ. ପୂ. ୪୫୭ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଉଣପଞ୍ଚାଶ ବର୍ଷ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଯାହା ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକର ପଚିଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଚୁକ୍ତି ଏବଂ ଯୁବିଲୀ ଉତ୍ସବ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ସଙ୍କେତ ଥିଲା। ସେହି ଉଣପଞ୍ଚାଶ ବର୍ଷ କେବଳ ଯୁବିଲୀ ଚକ୍ରମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ନୁହେଁ, ବରଂ ପେଣ୍ଟିକୋଷ୍ଟର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା, ଯାହା ସପ୍ତାହମାନଙ୍କର ପର୍ବର ଉଣପଞ୍ଚାଶ ଦିନ ପରେ ଆସୁଥିବା ପଚାଶତମ ଦିନ ଅଟେ।

ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର ପ୍ର ଥମ ଉନଞ୍ଚ ।ଶ ବର୍ଷ, ଚାରି ଶତ ନବେ ବର୍ଷ, ଏବଂ ଯେହି ସପ୍ତ ।ହରେ ଚୁକ୍ତ ି ସ୍ଥ ିର କରାଗଲା—ଏହି ସବୁ ଲେବ୍ୟ ବସ୍ଥ ।ପୁସ୍ତ କ ଛବ ି ଶ ଅଧ ।ୟରେ “ସାତ ଥର” ଭାବେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୁଡ଼ି ବର୍ଷ ସହ ସରାସରି ସଂଯୁକ୍ତ ।ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଉପାଦାନ “ସାତ ଥର” ସହ ସରାସରି ସମ୍ପ ୃକ୍ତ , ଯାହାକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟ ି ଜ ୍ମ 1୪୬3 ମସିହାରେ ପରିତ୍ୟ ।ଗ କରି ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିଥିଲା। “ସାତ ଥର” ହେଉଛି ଯୁବିଲି ଚୁକ୍ତ ି ର ଗୋଟିଏ ପ୍ର ତୀକ, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଏହା ମଧ ଲକ୍ଷ ୍ୟ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷ 1୪44

ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ସେହିପରି, ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦିନେ ସମାପ୍ତ ହେଲା; କାରଣ ମୋଶା ଲେବ୍ୟ ବସ୍ଥ । ପୁସ୍ତ କ ପଚିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ:

> ଏବଂ ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ବର୍ଷମାନଙ୍କର ସାତଟି ସବ୍ବାଥ ଗଣନା କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ସାତ ଥର ସାତ ବର୍ଷ; ଏବଂ ବର୍ଷମାନଙ୍କର ସେହି ସାତଟି ସବ୍ବାଥର ସମୟ ତୁମ ପାଇଁ ଉଣଚାଶ ବର୍ଷ ହେବ। ତାହାପରେ ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ତୁମେ ଯୁବିଲିର ତୁରୀ ଧ୍ୱନିତ କରିବ; ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନରେ ତୁମେ ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ସେହି ତୁରୀ ଧ୍ୱନିତ କରାଇବ। ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 25:8, 9.

ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳାବଧି, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ସହ ସରାସରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଏବଂ ଏଥିରେ ଉଭୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳାବଧି ଯେଦିନ ଶେଷ ହେଲା ସେହି ଦିନଟି ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ। ପ୍ରଥମ ଉନଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଯିରୁଶାଲେମର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ ଓ ପୁନଃସ୍ଥାପନର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ବାବିଲରୁ ବାହାରି ଆସିବାବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଥିଲା। ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞା ଜାରି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମନ୍ଦିର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା; ସେପରି ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମିଲେରାଇଟ୍ ମନ୍ଦିର ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ତଥାପି 457 BC ପରେ ମଧ୍ୟ, "ରାସ୍ତା" ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ "ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟ, ସଙ୍କଟମୟ ସମୟରେ" ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବେ, ଯିଶୁ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି; ଏବଂ October 22, 1844 ପରେ, ମିଲେରାଇଟ୍ମାନେ "ରାସ୍ତା" ଏବଂ "ପ୍ରାଚୀର"କୁ "ସଙ୍କଟମୟ ସମୟରେ" ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଥିଲେ।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଘେରି ରହିଥିବା ସାର୍ଥକ ସୁରକ୍ଷାପ୍ରାଚୀରକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି; ଏବଂ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ପରେ ସତ୍ୟବାନମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟକୁ ପରିଚାଳିତ ହେଲେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ (ସେହି ପ୍ରାଚୀରକୁ) ଚିହ୍ନିଲେ। ସବ୍ବାଥ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ, ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଚୁକ୍ତି ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ନେଇଯାଇଥିଲା। ସାର୍ଥକ "ରାସ୍ତା"ର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ସେହି ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଅଟେ, ଯାହା ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ସେତେବେଳେ ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ମିଲରାଇଟମାନେ ଯିରିମିୟଙ୍କ "ପୁରାତନ ପଥମାନଙ୍କ" ପାଖକୁ ଫେରିଥିଲେ। ଯେ ସମୟଖଣ୍ଡରେ ପ୍ରାଚୀର ଓ ରାସ୍ତା ସ୍ଥାପିତ ହେଉଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ଥିବାକୁ ଥିବା "ସଂକଟମୟ କାଳ" 1844 ପରେ ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଆସୁଥିବା, ଏବଂ ଶୀଘ୍ରେ ସେହି ଇତିହାସରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଗୃହଯୁଦ୍ଧ, ସେହି ସଂକଟମୟ କାଳଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

ଯଦି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଯୁବିଲୀର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପଞ୍ଚାଶତମ ବର୍ଷକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଥାନ୍ତେ (ଯେଉଁଠାରେ ଦାସମାନେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଆନ୍ତି), ଯାହା ପୁଣି ପେଣ୍ଟେକଷ୍ଟର ପଞ୍ଚାଶତମ ଦିନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା (ଯେଉଁଠାରେ ମୁକ୍ତିର ସନ୍ଦେଶ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଯାଏ)। କିନ୍ତୁ 1844 ପରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ସବ୍ବାଥର ଆଲୋକକୁ ବିରୋଧ କଲେ, ଏବଂ 1863 ମସିହାରେ ସେମାନେ ମୂସାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ (ଅର୍ଥାତ୍ "ସାତ ଥର"), ଯାହା ଏଲିୟାହଙ୍କ (William Miller) ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ କହିଲେ, ସେମାନେ "ପଥ"ରୁ (ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକରୁ) ବିମୁଖ ହେଲେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପୁନର୍ସ୍ଥାପନ କରି ସେଥିରେ ଚାଲିବାକୁ ଥିଲେ।

ଯୀଶୁ ସଦା ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲେମର ପୁନସ୍ଥାପନାର କାର୍ଯ୍ୟ ପୁଣିଥରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ଅଛି। "ରାସ୍ତା ଓ ପ୍ରାଚୀର" "ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ" ନିର୍ମିତ ହେବ। ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଛୁ। 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନର ପ୍ରତୀକ ସ୍ୱରୂପ; ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର "ମହା ଭୂମିକମ୍ପର ଘଣ୍ଟା" ଆସିପହଞ୍ଚିବ, ସେତେବେଳେ ରାସ୍ତା ଓ ପ୍ରାଚୀର ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ ନିର୍ମିତ ହେବ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ସେହି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମର ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଯୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ "ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପନ" ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିବୁ।

“ସଙ୍କ   ଟର ଏକ ସମୟ” ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ତାହାକୁ ବ୍ୟ ।ଖ୍ୟ । କରୁଥିବା ସମୟରେ, ସେ ଏକ ବ୍ୟ ।ଖ୍ୟ । ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା Early Writings ପୁସ୍ତ   କରେ ଲିପିବଦ୍ଧ   ହୋଇଛି।

“୧. ପୃଷ୍ଠା ୩୩ରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥା ଦିଆଯାଇଛି: ‘ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପବିତ୍ର ସବ୍ବାଥ ହେଉଛି, ଏବଂ ହେବ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦର ପ୍ରାଚୀର; ଏବଂ ସବ୍ବାଥ ହେଉଛି ସେହି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟ, ଅପେକ୍ଷାରତ ସନ୍ତମାନଙ୍କ ହୃଦୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରିବ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏମିତି ସନ୍ତାନମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ସବ୍ବାଥକୁ ନାହିଁ ଦେଖନ୍ତି ଓ ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିନାହାନ୍ତି। ଏବଂ ସଙ୍କଟର ସମୟର ଆରମ୍ଭରେ, ଆମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲୁ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବାହାରିଗଲୁ ଏବଂ ସବ୍ବାଥକୁ ଅଧିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କଲୁ।’”

“ଏହି ଦର୍ଶନ 1847 ମସିହାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସବ୍ବାଥ ପାଳନ କରୁଥିବା ଆଡଭେଣ୍ଟ ଭାଇମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ କେବଳ କିଛିଜଣ ମାତ୍ର ଏହା ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଏହାର ପାଳନ ଏତେ ପ୍ରମୁଖ ଗୁରୁତ୍ୱର ଯେ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସୀମାରେଖା ଆଙ୍କିଦେଇଥାଏ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଦର୍ଶନର ପୂରଣ ଦେଖାଯିବା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି। ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ‘ସେହି ସଙ୍କଟକାଳର ଆରମ୍ଭ’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା କଥାଟି, ବିପତ୍ତିମାନଙ୍କ ଢାଳାଯିବା ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟକୁ ସୂଚାଏ ନାହିଁ, ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଢାଳାଯିବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟକୁ ସୂଚାଏ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି। ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ପରିତ୍ରାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ଅଭିମୁଖ ହେଉଛି, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସଙ୍କଟ ଆସୁଥିବ; ଏବଂ ଜାତିମାନେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେବେ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯିବ ଯେ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନେ ବାଧା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ। ସେହି ସମୟରେ ‘ଉତ୍ତର ବର୍ଷା,’ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟରୁ ଆସୁଥିବା ସତେଜତା, ଆସିବ, ଯାହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରକୁ ଶକ୍ତି ଦେବ ଏବଂ ସାତଟି ଶେଷ ବିପତ୍ତି ଢାଳାଯିବା ସମୟରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଦାଣ୍ଡାଇ ରହିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ।” Early Writings, 85.

ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଏକ “ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ” ରହିଛି, ଯେତେବେଳେ “ଜାତିମାନେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେବେ, ତଥାପି ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଧରି ରଖାଯିବେ।” ସେହି ସମୟରେ “ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା” ମଧ୍ୟ ଆସେ। “ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧିତ ହେବା” ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

ଏବଂ ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ, ଏବଂ ତୁମ କ୍ରୋଧ ଆସିପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କର ସମୟ ଆସିଲା, ଯେ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର ହେବ, ଏବଂ ତୁମ ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ, ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଯେମାନେ ତୁମ ନାମକୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସାଣ ଓ ବଡ଼ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:18.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହି ପଦ ବିଷୟରେ ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି।

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧ, ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାର ସମୟ—ଏହିସବୁ ପୃଥକ୍ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଭିନ୍ନ, ଏକର ପଛରେ ଅନ୍ୟଟି ଆସୁଥିଲା; ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ ମୀଖାଏଲ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠି ଦାଁଡ଼ିନଥିଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ସମୟ କେବେ ହୋଇନଥିଲା, ସେହିପରି ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିଲା। ଜାତିମାନେ ଏବେ କ୍ରୋଧିତ ହେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଆମ ମହାଯାଜକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବେ, ସେ ଉଠି ଦାଁଡ଼ିବେ, ପ୍ରତିଶୋଧର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଶେଷ ସାତଟି ମହାମାରୀ ଢାଳାଯିବ।”

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ପବିତ୍ରାଳୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଚାରିଜଣ ଦୂତ ଚାରି ବାୟୁକୁ ଧରି ରଖିବେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ସାତିଟି ଶେଷ ବିପତ୍ତି ଆସିବ।” Early Writings, 36.

“ଜାତିମାନଙ୍କ   ର କ୍ରୋ ।ଧିତ ହେବା” ଅନୁଗ୍ର   ହକାଳ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ, କାରଣ ଏହା ପରେ “ପରମେଶ୍ୱ   ରଙ୍କ କ୍ରୋ ।ଧ” ଆସେ। “ପରମେଶ୍ୱ   ରଙ୍କ   କ୍ରୋ ।ଧ” ଅନୁଗ୍ର   ହକାଳ ଶେଷ ହେବାବେଳେ ଘଟେ, ଏବଂ “ମୃତମାନଙ୍କ ୁ ବିଚାର

କରିବାର ସମୟ” ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା କଥାଟି ସହସ୍ର ।ବ୍ଦ 1 ସମୟରେ ଘଟୁଥିବା ଏକ ବିଚାରକୁ ସୂଚାଏ, ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ମୃତମାନଙ୍କ ବିଚାରକୁ ସୂଚାଏ ନାହିଁ।

> ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି; ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତର ଚାବି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଶୃଙ୍ଖଳ ଥିଲା। ସେ ସେହି ଡ୍ରାଗନକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ପୁରାତନ ସର୍ପକୁ, ଯିଏ ଦିଅବଲ ଓ ଶୟତାନ, ଧରି ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପାଇଁ ବାନ୍ଧିଦେଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ, ତାହାକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ତାହାର ଉପରେ ମୋହର ଲଗାଇଦେଲେ, ଯେଣେକି ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ନହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଆଉ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଠକାଇବାକୁ ନପାରେ; ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଛାଡ଼ାଯିବା ଉଚିତ। ଏବଂ ମୁଁ ସିଂହାସନମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବସିଲେ, ଏବଂ ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଶିରୋଚ୍ଛେଦ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପଶୁକୁ କିମ୍ବା ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରିନଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ କିମ୍ବା ହାତରେ ତାହାର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଜୀବିତ ହେଲେ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ କଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 20:1–4.

“ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା” ବିଚାର ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେମାନେ ସହସ୍ରାବ୍ଦୀ ସମୟରେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାର କରିବେ, ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ନିଜେ ବିଚାରିତ ହେବେ।

> “ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସେହି ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ସମୟରେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବିଚାର ଘଟେ। ପ୍ରେରିତ ପୌଲ ଏହି ବିଚାରକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପରେ ଘଟୁଥିବା ଏକ ଘଟଣା ବୋଲି ସୂଚିତ କରନ୍ତି। ‘ପ୍ରଭୁ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ କିଛିର ବିଚାର କରିବେ ନାହିଁ; ସେ ଅନ୍ଧକାରର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆଲୋକରେ ଆଣିବେ, ଏବଂ ହୃଦୟମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ।’ 1 Corinthians 4:5. ଦାନିଏଲ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ଆସିଲେ, ‘ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କ ସନ୍ତମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବିଚାର ଦିଆଗଲା।’ Daniel 7:22. ସେହି ସମୟରେ ଧାର୍ମିକମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜା ଓ ଯାଜକ ଭାବେ ରାଜ୍ୟ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଯୋହନ କହନ୍ତି: ‘ମୁଁ ସିଂହାସନମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଥିରେ ବସିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ଦିଆଗଲା।’ ‘ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଯାଜକ ହେବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ଏକ ହଜାର ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କରିବେ।’ Revelation 20:4, 6. ପୌଲ ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲେ, ‘ସନ୍ତମାନେ ଜଗତର ବିଚାର କରିବେ,’ 1 Corinthians 6:2—ସେହି ସମୟ ଏହାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ଏକତାରେ ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବିଚାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଧିପୁସ୍ତକ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାଇବେଲ ସହିତ ତୁଳନା କରି, ଏବଂ ଦେହରେ ଥାଇ କରାଯାଇଥିବା କର୍ମାନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି। ତାପରେ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ଯେ ପରିମାଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଏ; ଏବଂ ତାହା ମୃତ୍ୟୁର ପୁସ୍ତକରେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ସମ୍ମୁଖରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଏ।”
>
> “ଶୟତାନ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରିତ ହୁଅନ୍ତି। ପୌଲ କହନ୍ତି: ‘ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବୁ ବୋଲି ତୁମେ କି ଜାଣୁ ନାହିଁ?’ ପଦ 3। ଏବଂ ଯିହୂଦା ଘୋଷଣା କରନ୍ତି ଯେ, ‘ଯେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାକୁ ରକ୍ଷା କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିଜମାନଙ୍କ ନିଜ ବାସସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାଦିନର ବିଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧକାର ତଳେ ଅନନ୍ତ ଶୃଙ୍ଖଳରେ ରଖିଛନ୍ତି।’ ଯିହୂଦା 6।”
>
> “ହଜାର ବର୍ଷର ଶେଷରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଘଟିବ। ତାହାପରେ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଯିବେ ଏବଂ ‘ଲିଖିତ ବିଚାର’ର କାର୍ଯ୍ୟକରଣ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ। ଏହିପରି, ପ୍ରକାଶକ ଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିସାରି କହୁଛନ୍ତି: ‘ଅନ୍ୟ ମୃତମାନେ ହଜାର ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ନହୋଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନର୍ବାର ଜୀବନ ପାଇଲେ ନାହିଁ।’ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 20:5। ଏବଂ ଯିଶାୟ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି: ‘ସେମାନେ ଗର୍ତ୍ତରେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ ସେପରି ଏକତ୍ରିତ ହେବେ, ଏବଂ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦ କରାଯିବେ, ଏବଂ ଅନେକ ଦିନ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରାଯିବ।’ ଯିଶାୟ 24:22।” The Great Controversy, 660, 661.

ଏହିପରି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ "ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପନ" ବୋଲି କୁହିଲେ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଉପରେ ଆସୁଥିବା "ସଙ୍କଟମୟ ସମୟମାନଙ୍କୁ" ବୁଝାଯାଏ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ "ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହୋନ୍ତି," ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମକାଳୀନଭାବେ "ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯାଉଛନ୍ତି।"

> "ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧ, ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବାର ସମୟ—ଏହାମାନେ ପୃଥକ୍ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଭିନ୍ନ ଥିଲେ, ଏକ ପରେ ଅନ୍ୟଟି ଆସୁଥିଲା।" Early Writings, 36.

ଯେତେବେଳେ "ଜାତିଗୁଡ଼ିକ କ୍ରୋଧିତ ହୁଅନ୍ତି," ସେହି ସମୟରେ ଶେଷ ବର୍ଷା ପତିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କରେ।

> "ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧାରର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତିର ଦିଗକୁ ଯାଉଥିବ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ସଙ୍କଟ ଆସୁଥିବ, ଏବଂ ଜାତିଗୁଡ଼ିକ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେବେ, ତଥାପି ସେମାନେ ଏପରିଭାବେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ରହିବେ ଯେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାଧା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ। ସେହି ସମୟରେ 'ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା,' ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ଆସୁଥିବା ତାଜାତ୍ୱ, ଆସିବ, ଯାହା ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରକୁ ଶକ୍ତି ଦେବ, ଏବଂ ସାତଟି ଶେଷ ଦୁର୍ଯୋଗ ଢାଳିଦିଆଯିବା ସମୟରେ ସନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ।" Early Writings, 85.

ଏମିତି ଏକ ସମୟ ଅଛି, ଯେତେବେଳେ "ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହୁଅନ୍ତି," କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ "ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯାଆନ୍ତି।" ତାହାବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ମହିମାର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସମୟରେ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି।

> "ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁଛି, ଯେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ—ତେବେ ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବବତ୍ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ।"
>
> "ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚାରିଜଣ ଦୂତ ଛାଡ଼ିଦେବେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବେ। ଯେମାନେ ନିଜେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ଭବ ସମସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେହି ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି।" Spalding and Magan, 3.

Early Writings ର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦୁଇଟି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ "ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ରଖାଯାଆନ୍ତି," ସେତେବେଳେ ଚାରିଜଣ ଦୂତ ଚାରିଟି ପବନକୁ ଧରି ରଖନ୍ତି। ଏହିପରି, ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପନକୁ "ଚାରି ପବନ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯେ ସମୟରେ ଚାରିଜଣ ଦୂତ କ୍ରୋଧିତ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖନ୍ତି, ସେହି ସମୟରେ ପରବର୍ଷା ଆସିବ। ଯେ ସମୟାବଧି ପରବର୍ଷାର ଆଗମନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହୁଅନ୍ତି, ତଥାପି ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ରହନ୍ତି, ସେହି ଅବଧି ମୀଖାଏଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହ-ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହେ। ସେହି ସମୟାବଧି ହେଉଛି ସେହି ଅବଧି ଯେତେବେଳେ ପରିତ୍ରାଣର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେଉଛି, ଏବଂ ଏହିପରି ଏହା ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଯାହାକି ସେହି ସମୟାବଧି ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ, ଯେତେବେଳେ ସେ ନ୍ୟାୟର ପୁସ୍ତକମାନରୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପାପକୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ନାମକୁ ମୋଛିଦେଉଛନ୍ତି। ଯେ ସମୟାବଧିରେ ଦୂତମାନେ ଚାରି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି, ସେହି ସମୟ ହେଉଛି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟ।

ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ସେହି ଶକ୍ତି ଯେଉଁଥି "ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୁଦ୍ଧ କରେ," ଏବଂ ତୃତୀୟ ହାୟ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଆସିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଇସ୍ଲାମକୁ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ "ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଗଲା।" "ପୂର୍ବ ପବନ" ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଯିଶାୟା "ପୂର୍ବ ପବନ"କୁ "ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନ" ବୋଲି ପରିଚିତ କରାନ୍ତି, ଯାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱର "stayeth" (ସଂଯତ କରନ୍ତି)। ଇସ୍ଲାମର ଯୁଦ୍ଧକୁ ପୁନଃପୁନି ପ୍ରସବବେଦନାରେ ଥିବା ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଏହା ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ଯୁଦ୍ଧ, ଯାହା ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେବେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ସେହି ପ୍ରବଳ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ଯାହା ନ୍ୟୁୟର୍କ ସହରର ମହାନ ଭବନମାନଙ୍କୁ ନମାଇ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା।

> "ଏବେ କି ଏହି କଥା ଚାଲିଛି ଯେ ମୁଁ ଘୋଷଣା କରିଛି ଯେ ନ୍ୟୁ ୟର୍କକୁ ଜ୍ୱାରତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ବୁହାଇ ଦିଆଯିବ? ଏହି କଥା ମୁଁ କେବେ ମଧ୍ୟ କହିନି। ସେଠାରେ ଉପରେ ଉଠୁଥିବା ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକୁ, ତଳ ପରେ ତଳ

> ଦେଖୁଥିବାବେଳେ, ମୁଁ କହିଛି, ‘ପୃଥିବୀକୁ ଭୟାବହ ଭାବରେ କମ୍ପା ଇବା ପାଇଁ ପ୍ର ଭୁ ଉଠି ଦାଣ୍ଡ ।ଇଲେ କେତେ ଭୟଙ୍କ ର ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ଭ ବିତ ହେବ! ତେବେ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:1–3ର ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେବ।’ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଅଠାରୋତମ ଅଧ ।ୟ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ବିଷୟର ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ନ୍ୟୁ ୟର୍କ ଉପରେ କ’ଣ ଆସୁଛି, ସେ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଭାବେ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଆଲୋକ ନାହିଁ; କେବଳ ଏତିକି ଜାଣେ ଯେ ଏକଦିନ ସେଠାର ବିଶାଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଦେବଙ୍କ ଶକ୍ତ ିର ଘୁରାଣିବା ଓ ଉଲଟାଇଦେବା କ୍ର ିୟା ଦ୍ଵ ।ରା ଧସି ପଡ଼ିବ। ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଲୋକରୁ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ବିନାଶ ପୃଥିବୀରେ ଅଛି। ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ , ତାଙ୍କ ର ମହାଶକ୍ତ ିର ଗୋଟିଏ ସ୍ପ ର୍ଶ, ଏବଂ ଏହି ବିପୁଳ ସଂରଚନାଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗ ି ପଡ଼ିବ। ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ଭ ବିତ ହେବ, ଯାହାର ଭୟାବହତାକୁ ଆମେ କଳ୍ପ ନା ମଧ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ।” Review and Herald, July 5, 1906.

1843 ଏବଂ 1850 ର ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକରେ ଇସ୍ଲାମକୁ “ଯୁଦ୍ଧ-ଘୋଡ଼ାମାନେ” ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ସେଠାରେ ଇସ୍ଲାମର ସ୍ୱଭାବକୁ ଇସ୍ଲାମର ରାଜାଙ୍କ ନାମ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲେ, ଯିଏ ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତର ଦୂତ; ହିବ୍ରୁ ଭାଷାରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଅବଦ୍ଦୋନ, କିନ୍ତୁ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଅପଲ୍ଲିଓନ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 9:11।

ଏହି ପଦ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅ ଏବଂ ପଦ ଏଗାର, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ପୁରାତନ ନିୟମରେ (ହିବ୍ରୁ) ପ୍ରତିନିଧିତ ହେଉ କିମ୍ବା ନବନିୟମରେ (ଗ୍ରୀକ୍), ଇସଲାମର ସ୍ୱଭାବ ଅବାଦ୍ଦୋନ୍ କିମ୍ବା ଅପୋଲ୍ଲିଓନ୍ ଅଟେ। ଏହି ଦୁଇଟି ନାମର ଅର୍ଥ “ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ”।

> “ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ଚାରିଟି ପବନକୁ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଏକ କ୍ରୁଦ୍ଧ ଅଶ୍ୱ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଉପରେ ଧାଇଁଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ଏବଂ ତାହାର ପଥରେ ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବହନ କରୁଛି।” Manuscript Releases, volume 20, 217.

ଚାରି ପବନ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର କ୍ରୁଦ୍ଧ ଘୋଡ଼ା, ଯେଉଁଟି ବନ୍ଧନ ଛିନ୍ନ କରି ବାହାରି ପଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି। କ୍ରୁଦ୍ଧ ଘୋଡ଼ାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି, ସେହି ଘୋଡ଼ାକୁ ସଂଯତ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେ ବନ୍ଧନ ଛିନ୍ନ କରି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ “ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ” ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଆଲୋଚନା ଜାରି ରଖିବୁ।

> “ହାୟ, ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି ବୋଧ ଥାନ୍ତା ଯେ ହଜାର ହଜାର ନଗରର ଆସନ୍ନ ଧ୍ୱଂସ ସମୀପରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଏବେ ପ୍ରାୟ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାକୁ ସମର୍ପିତ ହୋଇପଡ଼ିଛି! କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିବା ଉଚିତ୍, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦୋଷାରୋପ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିନ୍ଦା କରୁଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ଶକ୍ତି ମନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିବ। ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଉ ସମାଲୋଚନା କରି ଭଞ୍ଜିଦେବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ରହିବ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏମିତି ସ୍ଥିତିରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ ନାହିଁ, ଯାହା ଜଗତକୁ ଆଲୋକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେବାରେ ବାଧା ଦେଉଛି। ସେମାନଙ୍କର ସମାଲୋଚନା, ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷାରୋପ, ଶେଷ ହୋଇଯିବ। ଶତ୍ରୁର ଶକ୍ତିମାନ ବଳ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସମବେତ ହେଉଛି। କଠୋର ସଂଘର୍ଷ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି। ଏକତ୍ରିତ ହୁଅ, ମୋର ଭାଇମାନେ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଏକତ୍ରିତ ହୁଅ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧିତ ହୁଅ। ‘ତୁମେ କୁହ ନାହିଁ, ଏକ ସନ୍ଧି; ... ସେମାନଙ୍କର ଭୟକୁ ତୁମେ ଭୟ କର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ। ସୈନ୍ୟବାହିନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିଜେ ପବିତ୍ର ମନେ କର; ସେହିଁ ତୁମର ଭୟ ହେଉନ୍ତୁ, ସେହିଁ ତୁମର ଭୀଷଣତା ହେଉନ୍ତୁ। ଏବଂ ସେ ଏକ ପବିତ୍ର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲର ଉଭୟ ଗୃହ ପାଇଁ ଠୋକରର ପଥର ଏବଂ ଅପରାଧର ଶିଳା, ଯିରୂଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଫାନ୍ଦ ଏବଂ ଜାଲ ହେବେ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଠୋକର ଖାଇବେ, ପଡ଼ିଯିବେ, ଭାଙ୍ଗିଯିବେ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିବେ, ଏବଂ ବନ୍ଦୀ ହେବେ।’”

> “ଜଗତ ଏକ ନାଟ୍ୟ ମଞ୍ଚ । ଏହାର ଅଭିନେତାମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ବାସିନ୍ଦ ।ମାନେ, ଶେଷ ମହାନ ନାଟକରେ ନିଜ ନିଜ ଭୂମିକା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତି କରୁଛନ୍ତ ି। ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ୁ ଦୃଷ୍ଟ ିରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଛି। ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ବିଶାଳ

ସମୁଦାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଏକତା ନାହିଁ, କେବଳ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ଗଠଜୋଡ଼ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଛାଡ଼ି। ଈଶ୍ୱର ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହୀ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ଜଗତକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରାଯାଇନାହିଁ, ଯଦିଓ ଈଶ୍ୱର କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଅସ୍ଥିରତା ଓ ଅବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି। ନିମ୍ନଲୋକରୁ ଏକ ଶକ୍ତି ଏହି ନାଟକର ଶେଷ ମହାନ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଘଟାଇବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି,—ଶୟତାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରୂପେ ଆସୁଛି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଗୁପ୍ତ ସମିତିମାନଙ୍କରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ବାନ୍ଧୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମଜନିତ ପ୍ରତାରଣା ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି। ଯେମାନେ ଗଠବନ୍ଧନର ଆସକ୍ତି ପ୍ରତି ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଶତ୍ରୁର ଯୋଜନାମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ରୂପ ଦେଉଛନ୍ତି। କାରଣର ପରେ ଫଳ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ।”

“ଅପରାଧ ପ୍ରାୟ ନିଜ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି। ଭ୍ରାନ୍ତି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପୂରଣ କରିଦେଇଛି, ଏବଂ ଏକ ମହା ଆତଙ୍କ ଶୀଘ୍ର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି। ଶେଷ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମୀପରେ। ଆମେ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣୁଛୁ, ସେହି କଥା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇରହିବା ଉଚିତ୍, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଭୟଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରୂପେ ଆକ୍ରମଣ କରିବ।” Review and Herald, September 10, 1903.